

ע"פ 37720/01/20 - מדינת ישראל נגד טהה ابو ריאל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 20-01-37720

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופטת שירלי רנر

כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המעוררת

טהה ابو ריאל
ע"י עו"ד פתחיה פרהוץ

נגד

המשיב

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דוד גבאי ריכטר) מיום 19.12.4.

בת"פ 18-02-24100.

כללי

1. המשיב הורשע, על יסוד הודהתו בכתב אישום מתוקן, בגין חבלה של ממש. בגין הדין ביטל בית משפט קמא את הרשותו והשית עליו את העונשים, כדלקמן: 200 שעות של"צ, צו מבנן למשך 12 חודשים, פיצוי למתלוון בסך 1,000 ₪ והתחייבות עצמית להימנע מעבירות אלימות. הערעור מופנה כנגד ביטול הרשותה ונגד קולת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 4.7.2017 בתחנת דלק בעיסואיה, על רקע דין ודברים בין המשיב למתלוון, שהגיע למקום עם רכבו, דחף המתלוון את דלת רכבו לעבר המשיב, המשיב נטול מגב לניקוי שמשות והיכה בעוצמה בפניו של המתלוון, וכתוואה מכך נגרם למתלוון חתק عمוק באורך 3 ס"מ בפנים, שדיםם ארוכות, וחתקים נוספים בפניו.

טענות הצדדים

3. המעוררת עותרת להרשעת המשיב ולהחמרת עונשו. לטענה, בנסיבות דין האינטראס הציבורי אינם מאפשר להימנע מהרשעה. עבירות אלימות כלל אין מתאימות להימנעות מהרשעה, נוכח אופי העבירה והערכים המוגנים ביסודה, והמקורה דין אינו מצדיק סטייה מכל זה. הימנעות מהרשעה בעניינו של המשיב עלולה לעמעם את הפליליות שבמעשיו. כמו כן, לא הוכחה פגיעה חמורה במשיב כתוצאה מהרשעתו, כנדרש בהלכה הפסוקה, וגם שירות המבחן לא

עמוד 1

המליץ להימנע מהרשעת המשיב והעריך כי הרשעה לא תהווה פגיעה מידית ומשמעותית במשיב. הוסף כי בבקשת המדינה לעיכוב ביצוע נדחתה, ועל כן, דגש הערעור הננו בעניין הרשעה. הוסף כי הנזק הוא עתידי שכן המשיב התפטר מעבודתו לשם ביצוע השל"צ. לא באה הצבעה על נזק קונקרטי ואימי, והתמונה שהווצהga לבית משפט קמא, אינה תואמת למצב היום. סטייה מהמלצתה שלילית של שירות המבחן - קשה יותר. עוד הוסף כי בית משפט קמא צפה בסרטון האירוע ואפשרות הצפיה בסרטון מבטל את היתרונות שהיא לערכאה הדינונית. נגרמה חבלה על ידי פעולה מכוונת ויש לכך ממשמעות. אמנם שירות המבחן התרשם בחיוב, אך כאמור לא המליך על אי הרשעה, והוגשה פסיקה שיש בה, כך נטען, לתמוך בעמדת המערערת.

ב"כ המשיב ביקש לדוחות את הערעור. נטען כי האירוע חרג לח"י המשיב. המתلون בא פעמים רבות למקומות העבודה של המשיב והציג לו, ועובד לאירוע אף נקט נגד המשיב באלימות. המשיב עונה על הקритריונים לאי הרשעה: עבירה ראשונה ויחידה, נסיבות אירוע מיזוחדות, הסבירות שהמשיב יעבור עבירה נוספת נספתחה מאוד, וזו המבחן שהוטל על המשיב יש בו לסייע. האירוע אינו משקף דפוס של התנהגות. זהו אירוע אקראי, המשיב חש בשזה, וכיום ממתיין לחידוש הסעות תלמידים ועובד בעבודה זמנית. במידה שיורשע, המשיב לא יוכל לעבוד כנוהג רכב ציבור, זאת על פי תקנות התעבורה. המשיב הננו המפרנס העיקרי של משפחתו. ההחלטה שהוגשה לבית משפט קמא תומכות בטיעוני המשיב. המשיב סיים לבצע עבודות השל"צ.

פסקiran שירות המבחן

4. מתפקיד שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב עליה כי הינו יליד 1992, מאורס, במשך כשנה וחצי לאחר האירוע עבד כמתדלק בתחום דלק בחברה אחרת מזו בה עבד בעת האירוע ובchodשים האחרונים החל לעבוד כנוהג אוטובוס להסעת תלמידים. למשיב אין הרשותות קודמות. באשר לביצוע העבירה, המשיב התקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו והביע עדמה קורבנית. שירות המבחן התרשם כי העבירה אינה מאפיינת את התנהגות המשיב. המשיב הביע רצון להשתלב בטיפול. הומלץ להרשייעו, תוך הערכה כי הרשעה לא תפגע בפרנסתו ותציב גבול ברור להתנהגותו. כמו כן, הומלץ להטיל צו מבחן למשך שנה ושל"צ בהיקף של 200 שעות.

דין

6. הכלל הוא כי משהוכחה אשם נאשם בביצוע עבירה, יש להרשייעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה לבין חומרתה של העבירה. בסיסוד ההחלטה שלא להרשייע נאשם עומדים בעיקרם שיקולים שעוניים בשיקום הנאשם וכשמדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר על הרשעה בגין פגוע בשיקולי הענישה האחרים (ר': ע"פ 3301/06 **יעקב ביתני נ' מדינת ישראל** (2006); ע"פ 96/96 **כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997)).

7. באשר לחומרת העבירה במקרה דנן, אכן הפגיעה בערך המוגן של שמירה על שלום גופו ונפשו של הזולת אינה גבוהה במקרה זה, העבירה לא בוצעה לאחר תכנון מראש או ביוזמת המשיב, שכן המתلون הגיע למקום עבודתו של המשיב והדף אותו עם דלת רכבו. כמו כן, בית משפט קמאקבע קבועות עובדתית כי מהסרטון המתעד את האירוע עולה כי המשיב הגיב באופן ספונטני, אחז במגב והכה במתلون. עם זאת, מתפקידו שירות המבחן וכן מדבריו של המשיב בדיון בטיעונים לעונש, עולה כי הוא לא לוקח אחריות על מעשיו ומטעיל אותה על המתلون. בנסיבות אלה עולה משקלו

של אינטראס ההתרעה בעניינו של הנאשם. כמו כן, לא הוכח כי הרשות המשפט תפגע מוחשית וקונקרטית בעתידו של הנאשם או בשיקומו בגין הרשותו גם לאחר השינוי בתחום עיסוקו, בו החל לאחרונה. משכך, לא הוכחו התנאים המצדיקים הימנעות מהרשותה.

8. באשר לערעור על חומרת העונש, כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדינית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלת טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת העונישה הראوية. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגיעו לכל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הוואיל ולא נפלת כל טעות מהותית בגזר הדין.

אשר על כן, הנאשם מושך בעבירה אותה נקבע כי עבר והעונשים שהוטלו עליו יותרו על כנמו.

ניתנה היום, ט"ז تموز תש"פ, 08 יולי 2020, במעמד ב"כ המערערת, ב"כ הנאשם וה הנאשם עצמו.

חגית מאק-קלמנוביץ, שופטת

שיורי רנר, שופטת

רפוי כרמל, שופט, אב"ד